

<p>1) Tractate Sotah – Chapter 7, Mishnah 1 THE FOLLOWING MAY BE RECITED IN ANY LANGUAGE: THE SECTION CONCERNING THE SUSPECTED WOMAN, THE CONFESSION MADE AT THE PRESENTATION OF THE TITHE, THE <i>SHEMA</i>, PRAYER, THE GRACE AFTER MEALS, THE OATH CONCERNING TESTIMONY AND THE OATH CONCERNING A DEPOSIT.</p> <p>THE FOLLOWING ARE RECITED IN THE HOLY TONGUE: THE DECLARATION MADE AT THE OFFERING OF THE FIRSTFRUITS, THE FORMULA OF <i>HALIZAH</i>, THE BLESSINGS AND CURSES, THE PRIESTLY BENEDICTION, THE BENEDICTION OF THE HIGH PRIEST, THE SECTION OF THE KING, THE SECTION OF THE CALF WHOSE NECK IS BROKEN, AND THE ADDRESS TO THE PEOPLE BY THE PRIEST ANOINTED [TO ACCOMPANY THE ARMY] IN BATTLE.</p>	<p>(1) מסכת סוטה - פרק ז משנה א אלו נאמרין בכל לשון: פרשת סוטה, וידוי מעשר, קרית שמע, תפלה, ברכת המזון, ושבועת העדות ושבועת הפיקדון.</p> <p>ואלו נאמרין בלשון הקודש: מקרא ביכורים, וחליצה, ברכות וקללות, ברכת כהנים, וברכת כהן גדול, פרשת המלך, ופרשת עגלה ערופה, ומשוח מלחמה בשעה שמדבר אל העם.</p>
--	---

ANY LANGUAGE	HOLY TONGUE
Suspected woman- Numbers 5: 11-31 Presentation of the tithe- Deuteronomy 26: 12-16 The Shema- Deuteronomy 6: 4-9 Grace after Meals-Deuteronomy 8:10 Oath of evidence- Leviticus 5:1 Oath concerning a deposit- Leviticus 5:20-26	Offering of the first fruits- Deut. 26:1-12 Haliza- Deuteronomy 25: 5-11 Blessings and Curses- Deut. 27: 11-26 Priestly Benediction- Numbers 6:22-26 Portion of the King- Deut. 31:10-13 Broken necked calf- Deut. 21:1-9 Anointed for Battle- Deut. 20: 1-9

<p>2) ibid Mishna 3 - HOW DO WE KNOW THAT THE DECLARATION MADE AT THE OFFERING OF THE FIRST-FRUITS [MUST BE IN HEBREW]? [IT IS STATED]. "AND THOU SHALT ANSWER AND SAY BEFORE THE LORD THY GOD", AND ELSEWHERE IT IS STATED, "AND THE LEVITES SHALL ANSWER AND SAY"- AS THE LATTER MUST BE IN THE HOLY TONGUE, SO MUST THE FORMER BE IN THE HOLY TONGUE.</p> <p>Mishna 4 - WHENCE IS IT THAT THE FORMULA OF <i>HALIZAH</i> [MUST BE IN HEBREW]? [IT IS STATED]. "AND SHE SHALL ANSWER AND SAY", AND ELSEWHERE IT IS STATED, "AND HE LEVITES SHALL ANSWER AND SAY"...</p>	<p>(2) שם משנה ג - מקרא בכורים כיצד (דברים כ"ו) "וענית ואמרת לפני ה' אלהיך" ולהלן הוא אומר (שם כ"ז) "וענו הלוים ואמרו" מה עניינה האמורה להלן בלשון הקדש אף כאן בלשון הקדש:</p> <p>משנה ד - חליצה כיצד (שם כ"ה) "וענתה ואמרה" ולהלן הוא אומר "וענו הלוים ואמרו" מה עניינה האמורה להלן בלשון הקדש אף כאן בלשון הקדש.</p>
---	---

<p>3) Babylonian Talmud - Tractate Sotah 33a But from where do we know of the Levites themselves [that they used Hebrew]? — It is derived from the analogous use of the word 'voice' in connection with Moses. Here it is written "with a loud voice", and elsewhere it is written: "Moses spoke and God answered him by a voice"; just as in the latter passage it was in the holy tongue, so also in the other passage it means in the holy tongue.</p>	<p>(3) תלמוד בבלי - סוטה (לג.) ולוים גופייהו מנלן? אתיא קול קול ממשח. כתיב הכא "קול רם" וכתוב התם "משה ידבר ואלקים יענו בקול", מה להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש.</p>
--	---

4) Ibid - 32b

Our Rabbis taught: The *Shema* must be recited as it is written. Such is the statement of Rabbi but the Sages say: In any language. What is Rabbi's reason? — Scripture declares, "And [these words] shall be", i.e., they must remain as they are. And [what is the reason of] the Rabbis? — Scripture declares, "Hear, O Israel" — in any language you understand.

4) שם - דף לב עמוד ב

תנו רבנן: קרית שמע ככתבה, דברי רבי, וחכמים אומרים: בכל לשון. מאי טעמא דרבי? אמר קרא: (דברים ו) "והיו" — בהווייתן יהו. ורבנן? אמר קרא: "שמע" — בכל לשון שאתה שומע.

FIRST FRUITS פרשת ביכורים

5) Deuteronomy – Chapter 26

(1) It shall be, when you have come in to the land which Hashem your God gives you for an inheritance, and possess it, and dwell therein, (2) that you shall take of the first of all the fruit of the ground, which you shall bring in from your land that Hashem your God gives you; and you shall put it in a basket, and shall go to the place which Hashem your God shall choose, to cause his name to dwell there. (3) You shall come to the priest who shall be in those days, and tell him, "I profess this day to Hashem your God, that I am come to the land which Hashem swore to our fathers to give us."

(4) The priest shall take the basket out of your hand, and set it down before the altar of Hashem your God. (5) You shall answer and say before Hashem your God, "A Syrian ready to perish was my father; and he went down into Egypt, and lived there, few in number; and he became there a nation, great, mighty, and populous. (6) The Egyptians dealt ill with us, and afflicted us, and laid on us hard bondage: (7) and we cried to Hashem, the God of our fathers, and Hashem heard our voice, and saw our affliction, and our toil, and our oppression; (8) and Hashem brought us forth out of Egypt with a mighty hand, and with an outstretched arm, and with great terror, and with signs, and with wonders; (9) and he has brought us into this place, and has given us this land, a land flowing with milk and honey. (10) Now, behold, I have brought the first of the fruit of the ground, which you, Hashem, have given me." You shall set it down before Hashem your God, and worship before Hashem your God. (11) You shall rejoice in all the good which Hashem your God has given to you, and to your house, you, and the Levite, and the foreigner who is in the midst of you. (12) When you have made an end of tithing all the tithe of your increase in the third year, which is the year of tithing, then you shall give it to the Levite, to the foreigner, to the fatherless, and to the widow, that they may eat within your gates, and be filled. (13) You shall say before Hashem your God, "I have put away the holy things out of my house, and also have given them to the Levite, and to the foreigner, to the fatherless,

5) דברים פרק כו, א-טו

(א) והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: (ב) ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם: (ג) ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לה' אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו: (ד) ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח ה' אלהיך: (ה) וענית ואמרת לפני ה' אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט והיה שם לגוי גדול עצום ורב: (ו) וירעו אתנו המצרים ויעבדונו ויתנו עלינו עבדה קשה: (ז) ונצעק אל ה' אלהי אבותינו וישמע ה' את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: (ח) ויוצאנו ה' ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים: (ט) ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: (י) ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי ה' והנחתו לפני ה' אלהיך והשתחוית לפני ה' אלהיך: (יא) ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: ס (יב) כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולא למנה ואכלו בשעריך וישבעו: (יג) ואמרת לפני ה' אלהיך בערתי הקדש מן הבית

and to the widow, according to all your commandment which you have commanded me: I have not transgressed any of your commandments, neither have I forgotten them: (14) I have not eaten of it in my mourning, neither have I put away of it, being unclean, nor given of it for the dead: I have listened to the voice of Hashem my God; I have done according to all that you have commanded me. (15) Look down from your holy habitation, from heaven, and bless your people Israel, and the ground which you have given us, as you swore to our fathers, a land flowing with milk and honey."

וְגַם נִתְּתִיו לְלוֹי וְלַגֵּר וְלִיתוֹם
וְלֹאֲלִמְנָה כָּכָל מִצְוַתְּךָ אֲשֶׁר
צִוִּיתָנִי לֹא עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא
שָׁכַחְתִּי: (יד) לֹא אָכַלְתִּי בְּאֲנִי
מִמֶּנּוּ וְלֹא בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטִמְאָה
וְלֹא נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שְׂמַעְתִּי
בְּקוֹל ה' אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כָּכָל אֲשֶׁר
צִוִּיתָנִי: (טו) הִשְׁקִיפָה מִמַּעַן
קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבֵרַךְ אֶת עַמְּךָ
אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְתֵּינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: